

Jaargang 3 nummer 07

Juli 2025

Parkblad

Voor de bewoners van de
Service Appartementen Oranjewoud

Inhoudsopgave

	<u>Bladzijde</u>
• Het bestuur van de bewonersvereniging	3
• Interview met Ruben Grevers	4
• Interview met Coby Elzinga-Schokker	7
• <i>In de buurt:</i>	
- De Ekokathedraal	11
- Pinksteractie op het kerkplein in Oudeschoot	12
• De Oranjewoud filosofieclub	13
• Een les in filosofie	14
• Interview met de heer K. Ketellapper	15
• Kunst is een manier om mensen te verbinden	17
• Ons park in de vroege zomer, nieuws van de tuingroep	18
• Welk voorwerp verhuist telkens met u mee?	20
• Van de Culturele Commissie	21
• Voor u gelezen	22
• Recepten	23
• Oplossing puzzel Parkblad april 2025	24
• Nieuwe puzzel	25
• Gedicht	26

Redactie

Om het voor u makkelijker te maken om ons te mailen hebben wij een algemeen mailadres aangemaakt voor de redactie.

Mailadres Parkbladredactie: parkbladredactie@gmail.com

Leden:

*Ria de Groot

*Tsjikke van der Kooi

*Manuela Rijnders

De redactie houdt zich het recht voor om artikelen in te korten of te weigeren.

Het liefst heeft de redactie een bijdrage in een WORD-bestand.

Wilt u er eventueel een foto bij plaatsen dan ontvangen wij deze foto graag apart van het toegestuurd artikel in JPG- of PGN-bestand (min. 350 kB).

Als u een artikel aanlevert dan sturen wij u, vóór publicatie, het concept zoals het geplaatst gaat worden.

Door een bewuste keuze te maken tussen het aantal kleuren- en zwart/wit-pagina's proberen we de kosten te beperken. Daarover zijn goede afspraken gemaakt.

Mocht u ons (extra) willen steunen, dan kan dat via rekeningnummer NL87 RBRB 8842 323 012 ten name van 'Vereniging voor bewoners serviceapp. Oranjewoud' **onder vermelding van 'ten behoeve van het Parkblad'**.

Voorblad

Thomas Hiensch

Volgende uitgave

Deze verschijnt in oktober 2025.

*Wilt u een bijdrage leveren, dan ontvangen wij deze graag **vóór 18 september 2025.***

Bewonersvereniging

Beste medebewoners,

U hebt weer een nieuw nummer van het Parkblad voor zich. Ik ben blij dat het alweer een mooi gevarieerd nummer is geworden. De redactie is er opnieuw in geslaagd leuke artikelen, interviews, weetjes en doe-dingetjes te verzamelen.

Dit alleen al zou voor de niet-leden onder de lezers van het blad reden moeten zijn zich - voor die maar € 10,- per jaar - toch aan te melden als lid van onze vereniging (die zoals u wellicht weet het printen van het blad bekostigt).

Aan dit stukje is ook iets nieuws. Nadat Jan Dirk Wolters wegens zijn verhuizing zijn voorzitterschap heeft neergelegd, heb ik met instemming van de overige bestuursleden de voorzittershamer overgenomen. En mag ik dus voortaan ook dit stukje schrijven. Voor het overige verandert er weinig: ons doel blijft om het welbevinden van de bewoners van de Vijverlaan te verbeteren.

Een belangrijk middel daarbij is het maandelijks overleg met Ruben Grevers, de directeur van de Stichting. Recent is daarin onder andere de omgangregels rond de privacy van bewoners weer besproken. Er is bij veel bewoners de behoefte om in gevallen van bijvoorbeeld ziekenhuisopnames en overlijden meer en eerder geïnformeerd te worden. Het Zorgteam vraagt nu standaard in dat soort gevallen aan betrokkenen of bepaalde informatie met medebewoners gedeeld mag worden.

Ook de verschillende geluiden en commentaren op de verdere ontwikkeling van de tuin worden er regelmatig besproken.

Een andere gezamenlijke activiteit was de instelling van de Kunstcommissie. Dankzij het enthousiaste werk van een aantal bewoners is het gelukt om de meeste verdiepingen van de huur-appartementengebouwen te verfraaien met twee kunstwerken.

In de laatste ledenvergadering is de behoefte gebleken om iets van een digitaal steunpunt op te zetten om medebewoners te helpen bij bijvoorbeeld problemen met de mobiele telefoon of bepaalde internet-toepassingen. Om dit op te tuigen willen we graag weten wie welke kennis op dit vlak daarvoor in wil zetten. Dan kunnen we daarna bedenken op welke manier we die ondersteuning aan zouden kunnen bieden. *Wie wil hierbij helpen?*

En tot slot nog een derde oproep: Helaas heeft Aly van der Veen om gezondheidsredenen haar bestuursfunctie opgegeven. Daardoor bestaat het bestuur nog maar uit 3 leden:

- Anne Froukje Schotanus als secretaris,
- Annet Gregorowitsch voor Wel&Wee zaken en
- ik als voorzitter en penningmeester.

Het bestuur kan best nog enige versterking gebruiken.

Kent u mogelijke kandidaten?

Wij horen dat graag!

Veel leesplezier met dit Parkblad,

Nico Runia

Mobiele nummer: 06 - 52 66 76 57

Interview met Ruben Grevers

door Tsjikke van der Kooi en Manuela Rijnders

We vinden het fijn dat Ruben tijd vrij heeft willen maken voor een interview voor het Parkblad. Vorig jaar juli hebben wij een interview met Ruben gepubliceerd over zijn ervaringen van de eerste 5 maanden als directeur-bestuurder van Stichting Oranjewoud wonen.

De eerste helft van vorig jaar was het veel informatie ophalen, gesprekken voeren en kijken hoe alles 'reilt en zeilt'.

Daarnaast heeft hij vorig jaar samen met de Raad van Toezicht (RvT) een Strategische koers ontwikkeld en is Ruben nu bezig met het operationaliseren hiervan. Hij spreekt 6x per jaar met de RvT.

Hij licht toe dat hij als directeur-bestuurder te maken heeft met een aantal bedrijfs-onderdelen, te weten 'Vastgoed, Financiën en Zorg en Welzijn'.

Over het 'Vastgoed' spreekt hij uiteraard (op de achtergrond) met de investeerder.

Zorg en Welzijn

Met betrekking tot 'Zorg en Welzijn' is Ruben bezig met het verder ontwikkelen van het concept. Gekeken wordt hoe ingespeeld kan worden op de veranderingen in de thuiszorg en op de behoefte van de bewoners.

Tijdens de algemene ledenvergadering heeft hij hierover een presentatie gegeven, welke ook als bijlage is toegevoegd bij de kortgeleden door u ontvangen enquête.

In september/oktober 2025 komt er een vervolgenquête, welke een verdieping moet geven op de eerste. In juli zal Ruben via de Nieuwsbrief communiceren over de uitslag van de eerste enquête.

In de maatschappij vinden er diverse ontwikkelingen plaats en hoe kan de Stichting daar zodanig op inspelen dat Oranjewoud wonen toch een 'uniek' concept blijft.

Op dit moment zie je dat vergelijkbare concepten als Oranjewoud wonen, afscheid nemen van de zorg en overdragen aan Thuiszorgorganisaties. Dan praat je over een heel ander concept. Dit is niet wat Ruben voor ogen heeft.

Hij kijkt naar een manier van samenwerken tussen de zorgmedewerkers van de Stichting en Thuiszorgorganisaties. Op dit moment wordt al samengewerkt met Kwadrant.

Het is de bedoeling dat de regie nog meer hier blijft liggen en onze zorgmedewerkers een uitgebreidere 'brugfunctie' gaan vervullen tussen de welzijnszorg die hier wordt aangeboden en de werkzaamheden van de Thuiszorgorganisaties.

Zoals genoemd in de toelichting bij de enquête: "een grote centrale rol in het eerste deel van de cliëntreis, waarin preventie, welzijn en lichte zorg centraal staan".

Ruben licht toe dat hij denkt dat het beter is om wonen en zorg te scheiden, ook omdat we hier te maken hebben met huur- en koopappartementen/bungalows.

Hij wil in de toekomst naar een meer ondernemende variant, van 'opgelegd' (zoals nu) naar een 'zorg- & welzijnsabonnement'.

Zorgorganisaties willen dat 5% van de zorg vanuit de eigen kring komt in verband met tekorten aan personeel. In dit kader heeft Ruben met de zorgmedewerkers gesproken over kansen/risico's en samen vinden ze dat dit goede kansen biedt om hierin een rol te spelen. Zoals al eerder genoemd een nog uitgebreidere 'brugfunctie' vervullen tussen bewoners en formele zorg, welke door zorgorganisaties steeds minder wordt ingevuld.

Dit betekent een transformatie in de raakvlakken van het werk van de Stichting en de Thuiszorgorganisaties en moet zorgvuldig worden opgezet. Daarnaast wordt het onderwerp 'eenzaamheid' en hoe zorgmedewerkers hierop kunnen inspelen, ook hierin meegenomen.

Ontwikkelingen

Daarnaast is Ruben bezig om invulling te geven aan de nog leegstaande ruimte in het Paviljoen. Hij zoekt naar activiteiten die aanvullend kunnen zijn op de diensten die al aanwezig zijn en passen in het nieuw te ontwikkelen concept.

Aan de ene kant kun je er terecht als dat nodig is. Aan de andere kant kan er samen met de zorgmedewerkers, gekeken worden naar preventieve zorg.

Alle partijen zouden kunnen helpen bij het maken van een persoonlijk bewegingsprogramma dat past bij de levensstijl en behoeften van bewoners, wat essentieel is voor het behoud van een gezond lichaam en een gezonde geest. Maar er kunnen ook gezamenlijke activiteiten aangeboden gaan worden. En ook de bewegingsruimte zou hierbij een goede invulling kunnen gaan krijgen. Zodra deze ontwikkelingen meer vorm krijgen zal Ruben de bewoners hierover informeren, maar er vinden al veelbelovende gesprekken met aanbieders plaats.

Daarnaast zou er ook aandacht besteed kunnen worden aan voeding (bijvoorbeeld door middel van voorlichting hierover en eventueel een stelling in de winkel met speciale voeding). Dit alles kan bewoners helpen zo lang mogelijk zelfstandig te blijven wonen, wat ook vanuit de overheid gestimuleerd wordt. En hiermee wordt geanticipeerd op de demografische veranderingen in de zorgomgeving, beleidswijzigingen, de personeelstekorten in de zorg en kostenbeheersing.

Voor de verdere ontwikkeling van de tuin ligt er een Parkplan, waarbij Meintje Jonkman (hovenier) betrokken is geweest. Er wordt door de vrijwilligers hard gewerkt om er een mooi geheel van te maken.

Inmiddels is de zoon (Djaizen) van Dennis aangenomen (oproepbasis) om de tuin te onderhouden en neemt veel werk uit handen van de hovenier. Daarnaast kan hij eventueel worden ingezet bij de technische dienst/helpen in de horeca et cetera.

Meintje (hovenier) begeleidt hem en elke maandagmorgen is er contact over de werkzaamheden/de voortgang. Het specialistische werk wordt nog gedaan door het tuinbedrijf. Dit heeft erin geresulteerd dat het contract met het tuinbedrijf gehalveerd kon worden.

Voor de langere termijn denkt Ruben na over de inrichting en de 'horecafunctie' van het Paviljoen. Hoe wil je die functie in de toekomst invullen (passend binnen het woonconcept). Hoe kun je externe gebruikers 'binnen houden' (bijvoorbeeld de Akkers), zouden er andere externe partijen gebruik kunnen gaan maken van het Paviljoen en op welke manier dan. Daarnaast denkt hij ook na over de personele invulling voor de toekomst, omdat er op niet al te lange termijn medewerkers met pensioen zullen gaan.

Overleg Bewonersvereniging

Elke maand schuift Ruben aan bij de vergadering van de Bewonersvereniging, waar zaken en ontwikkelingen in het belang van de bewoners worden besproken.

Vorig jaar is er, naar aanleiding van vragen van bewoners, over de woonservicekosten binnen- en buitenruimte en van Zorg en Dienstverlening, in overleg met de Bewonersvereniging een Financiële commissie opgestart. Dit heeft geresulteerd in een vervroegde afrekening woonservicekosten binnen- & buitenruimte 2024 en zijn er nieuwe tarieven vastgesteld voor 2025 (incl. voor Zorg en Dienstverlening).

In het najaar zal samen met de Financiële commissie opnieuw naar de kosten gekeken worden, waarbij onder andere de resultaten van dit jaar en uitkomst van de enquêtes (over het mogelijk invoeren van flexibele abonnementen) zullen worden meegenomen. Over de bevindingen zal te zijner tijd richting ons als bewoners worden gecommuniceerd.

Veiligheid

Naar aanleiding van de diverse incidenten die afgelopen tijd hebben plaatsgevonden, hebben we met Ruben gesproken over 'veiligheid'. Ruben laat weten dat hij de getroffen bewoners een bezoekje gaat brengen.

De wijkagent heeft in het Paviljoen in 2 bijeenkomsten uitgebreide tips gegeven voor een veilige woonomgeving en aangegeven dat bewoners hierin zelf ook een rol hebben (voorbeelden: deur op slot doen/kijken voor wie je de buitendeur opent).

Ruben laat weten dat hij onderzoekt of het ophangen van camera's een aanvulling kan zijn op de veiligheid en heeft hier inmiddels een offerte voor aangevraagd. Er is hierover contact gezocht met de Vve van de Swanneblom om dit gezamenlijk op te pakken. Dit wordt nog met deze bewoners besproken.

Wij merken op dat de communicatie via de buurtpreventieapps nog niet optimaal werkt. Niet in alle apps per gebouw/bungalows wordt dezelfde informatie gedeeld. Zowel Ruben als de Parkbladredactie zullen dit met Nico Runia bespreken, die overall-beheerder is.

In dit kader vragen wij Ruben hoe het zit met de verzekering van de kunstwerken (in de hallen van de gebouwen van de huurappartementen) bij eventuele diefstal. Ruben geeft aan dat in geval van brand ze verzekerd zijn, maar bij diefstal weet hij dat niet. Hij gaat dit met de Kunstcommissie bespreken.

Tot slot

Hij merkt op dat hij heel blij is met alle participatie op de Vijverlaan, maar realiseert zich ook dat de continuïteit hiervan een aandachtspunt is.

Het meest lastige aan zijn functie vindt hij dat er mede door participatie soms spanning ontstaat tussen de wensen/belangen van de bewoners, het tijdpad en de zakelijke kant vanuit de Stichting.

Ook lastig is het besturen vanuit een eenmansfunctie in een kleine organisatie, omdat een 'directieteam' ontbreekt waarmee hij kan overleggen. Dit geeft hij op een andere manier vorm, onder andere door overleg met de Bewonersvereniging, zijn meer dan betrokken medewerkers, leden van de RvT, bewoners, Vereniging van Service-appartementen Nederland en externe zorgorganisaties.

Hij kijkt positief naar de toekomst van Stichting Oranjewoud wonen en hoopt, in overleg met alle partijen, te groeien naar een mooi, uniek woonconcept.

Wij bedanken Ruben voor het interview en dat hij ons een inkijkje heeft gegeven in zijn werkzaamheden en zijn visie op de toekomst.

Interview met Coby Elzinga-Schokker

door Tsjikke van der Kooi en Manuela Rijnders

We vonden het leuk dat ook Coby, medewerkster van Stichting Oranjewoud Wonen, tijd vrij wilde maken voor een interview met ons, nadat we Janneke en Hennie al hebben geïnterviewd.

Ze is geboren in Drachten en komt uit een gezin van zes. Ze heeft nog 2 broers en 1 zus. Coby is de oudste. Toen haar vader ander werk kreeg verhuisden ze naar Heerenveen. Na de Mavo/Havo (ze was 19 jaar) ging ze een opleiding volgen om in de zorg te kunnen werken. Ze kwam in Hoogezand-Sappemeer terecht op een nieuwe locatie voor mensen met een verstandelijke beperking. In deze nieuwe locatie was het de regel dat de mensen samen aten, wat in het begin lastig was, omdat de mensen het niet gewend waren. Het was hard werken en af en toe had je ook te maken met agressie. Toen haar zusje beviel van een dochter, wilde ze terug naar Heerenveen om haar te steunen en te helpen. Omdat haar zusje bij Oranjewoud wonen op kantoor werkte, heeft ze toen een brief naar de Stichting gestuurd. In 1^e instantie werd ze afgewezen, omdat de directeur het zonde vond van haar opleiding. Uiteindelijk werd ze op 1 april 1982 aangenomen in de 'ziekendienst'. Omdat ze in Heerenveen ging werken is ze in 1e instantie weer thuis gaan wonen. Al na 4 maanden kreeg ze een flatje aan het Akkersplein toegewezen, waar ze heel blij mee was. De directeur had zich hiervoor ingezet.

Het oude gebouw bestond uit 7 etages, met appartement nummers 101 t/m 739. Alle service zat bij de huur in (onder andere de maaltijden, zorg en 2 uur huishoudelijke hulp in de week).

In de 'ziekendienst' mocht ze de verpleegkundige assisteren, mensen douchen, en helpen bij het afleggen van overleden bewoners hoorde er ook bij. Hiervoor werd je niet ingewerkt, je moest gewoon helpen en zelf maar vragen stellen als je wat wilde weten. Dat vond ze best 'heftig' in het begin, wat begrijpelijk is als je nog jong bent.

Een andere bijzondere 'belevens' was dat ze een keer bij een bewoner, die zich had verslikt, de Heimlich-greep heeft moeten toepassen en het fijne was dat dit gelukkig goed is afgelopen.

In het begin heeft ze naast de 'ziekendienst' ook nog gewerkt in de huishoudelijke dienst en keuken. Je had een grote mengeling van verschillende soorten bewoners. Zo waren er bijvoorbeeld bewoners bij die uit Indonesië kwamen en gewend waren hulp in huis te hebben voor veel dingen en daarom soms nogal wat bijzondere 'wensen' hadden. Regelmatig kreeg Coby, tijdens het werk, een kopje koffie aangeboden, wat ze soms in het keukentje staande op moest drinken. Een keer heeft ze daar wat van gezegd tegen een bewoonster, dat ze dat niet zo fijn vond en dat ze de volgende keer geen koffie hoefde als dat staande moest. Het contact met de bewoners was over het algemeen prima en dat was ook het leuke aan het werk.

Na ongeveer 4 jaar leek het haar wel leuk om bij de receptie te gaan werken. Omdat Janneke zwanger was leek het een goed moment om dit te vragen. Na een gesprek met de directeur werd ze eerst als reserve ingezet en na ongeveer 2 jaar kreeg ze een vaste aanstelling. In die tijd raakte ze zelf in verwachting. Hierna is ze 1 dag minder gaan werken. Coby is fulltime begonnen. Na een aantal jaar naar 32 uur. Toen de kinderen kwamen naar 24 uur. Een fijne balans tussen werk en gezin.

In het begin werkte je 10 dagen en had je dan 4 dagen vrij. De receptie was 6 dagen in de week geopend van 09.00 tot 21.00 uur, en later tot 17.00 uur. Op zon- en feestdagen hoefde je niet te werken.

Als receptiemedewerkster hielp ze ook mee om tussen de middag de maaltijden rond te brengen en aten ze zelf ook mee. Op zaterdag was het meestal een eenpansgerecht. De kok maakte altijd heerlijke dingen. Niemand vond het een probleem om op zaterdag te werken. Het was ook gezellig, omdat de meeste medewerkers nog jong waren en ze ook heel veel plezier maakten met elkaar.

De receptie zat toen in de 'grote hal' waar, naast de liften, ook de prachtige statige trap naar boven ging. Die hal had wel wat 'koninklijks' als je binnenkwam. Eerst lag er mooie donkerrode vloerbedekking en later werd die vervangen door 'koningsblauwe' vloerbedekking. En elke week werd de hal flink gepoetst zodat het er altijd 'spik en span' uitzag.

Op een gegeven moment werd Coby gevraagd om op woensdag de dame van de boekhouding te ondersteunen. Er waren in die tijd nog veel handmatige werkzaamheden. Zo werd er gewerkt met kaartenbakken met daarin per appartement een kaart met de gegevens van de bewoners.

En dan was er 'het grote boek' waarin bijvoorbeeld werd bijgehouden wanneer bewoners met vakantie gingen. In het blauw voor de doordeweekse dagen en in het rood voor het weekend. Als de bewoners dan terugkwamen konden ze geld terugvragen voor de gemiste maaltijden.

De eerste 3 dagen kwam voor rekening van de bewoners, maar voor de afwezige dagen daarna kregen ze het geld terug. Dit werd dan cash uitbetaald.

Eerst werd er gewerkt met de typemachine. Later kwam de computer, wat vele voordelen had met het verwerken van tekst. Ook de Gong (voormalig parkblad) werd handmatig gemaakt (gestencild). Uiteindelijk werd er veel geautomatiseerd.

En inmiddels had Coby 2 kinderen, een zoon en een dochter.

Veel vernieuwingen heeft ze geleerd van de boekhoudster en later gingen ze nog op cursus voor Word en Excel, samen met haar collega's.

Tegenwoordig wordt de huidige administratie door Agnieta gedaan.

Tot 1994 vielen de medewerkers onder de gemeente, wat voordelen met zich meebracht, maar in dat jaar werd de Stichting geprivatiseerd, waardoor ze onder de zorg-cao kwamen te vallen waardoor een aantal voordelen verviel.

In de loop van de tijd veranderden ook de wensen van de bewoners. Niet iedereen wilde meer een maaltijd afnemen, maar zelf koken. De appartementen waren oud en klein, en op een gegeven moment werden veel appartementen samengevoegd (van 2 appartementen 1 gemaakt). Dit gaf nogal wat overlast voor de bewoners. Hieraan is, vanuit de Stichting, de nodige aandacht besteed.

In 2008 waren er al plannen voor de nieuwbouw. Toen kwam de financiële crisis. Partijen trokken de stekker eruit. Er kwam steeds meer leegstand. De appartementen waren niet meer van deze tijd.

Maar toen kwam het Centrum voor topsporters op 'het pad' van de Stichting.

In het begin waren de bewoner nogal sceptisch over dat 'die topsporters' ook in de flat zouden komen wonen, maar dat bleek onnodig. Het werd best gezellig en ze waren ook wel bereid om een handje mee te helpen (zoals met de was of de mensen naar hun appartement brengen als ze dat even 'niet meer konden vinden').

Uiteraard is er veel veranderd in de loop van de tijd. Vroeger was er een team van 74 medewerkers (hoofd huishouding, hoofd verpleging en hoofd technische dienst, huismeester, verpleegsters, huishoudelijke hulpen en personeel in de keuken).

Nu is er een team van 11 medewerkers.

Coby ziet als een van de positieve veranderingen dat bewoners steeds mondiger zijn geworden, en zelf is ze natuurlijk ook veranderd en heeft zich ontwikkeld. Er werden in de loop der jaren trainingen gegeven, zoals bijvoorbeeld hoe ga je om met lastige en soms agressieve mensen aan de balie en telefoon.

De afgelopen jaren, in aanloop naar en tijdens de nieuwbouw, was er enige onrust omdat het onzeker was wat het voor iedereen ging betekenen, zoals "kan ik blijven, wat voor werkzaamheden zijn er straks nog en kan ik het aantal uren blijven werken". En er was ook nog de wisseling van verschillende directeuren in korte tijd.

Begrijpelijk dat de sfeer daardoor niet altijd even gezellig was. Coby heeft voor zichzelf op een gegeven moment 'de knop' omgezet en gedacht van "ik ga wel zien wat het gaat worden" en het kwam toch 'op zijn pootjes' terecht.

Uiteindelijk kwam de winkel er nog bij, wat weer meer werk opleverde. En het directe contact met de bewoners, wat ze had gemist, was daarbij een groot pluspunt.

Ook blijft ze geïnteresseerd in de huidige ontwikkelingen en heeft onlangs nog een workshop AI (Artificiële (= kunstmatige) Intelligentie via FNV) gedaan.

En Coby is ook nog jaren secretaresse geweest in de ondernemingsraad van de vroegere Oranjewoudflat.

Ze gaat nog steeds met plezier naar het werk. Ze werkt 2 ochtenden in de winkel, doet bestellingen, maakt de wekelijkse nieuwsbrief en werkt aan het buffet. Ook helpt ze nu meer mee bij de georganiseerde buffetten, omdat Hennie 1 dag minder is gaan werken. Dit betekent dat Coby nu ook het 'woordje vooraf' doet bij de start van de buffetten. Het leukste van de werkzaamheden vindt ze nog steeds het contact met de mensen.

Tot slot vroegen wij haar welke voor- en nadelen zij ziet in de huidige manier van wonen ten opzichte van vroeger.

Voordeel: het is een 'beschermd' manier van wonen, je kunt de gezelligheid opzoeken en meedoen aan allerlei activiteiten, als je daar behoefte aan hebt. Bv. het koffiedrinken op zondag is voor velen een mooie onderbreking van de dag.

Nadeel: er zijn best wel eenzame bewoners die langzaam 'uit het zicht' verdwijnen, terwijl dat eigenlijk niet moet. Een ander nadeel, je ziet regelmatig ambulances het terrein oprijden.

Volgend jaar, per 6 april, mag Coby van haar pensioen gaan genieten. Haar man is al met pensioen en het idee is om er meer met de caravan op uit te gaan en de tijd te hebben om meer te lezen, fietsen, wandelen. Dit betekent dat beppe (met 4 kleinkinderen), zeker in de zomer, minder tijd heeft om op te passen, maar in de winter best eens kan bijspringen als het nodig is.

In de buurt

De Ekokathedraal door Ria de Groot

*Een stapel stenen houdt op
een stapel stenen te zijn,
als iemand er naar kijkt
met in zijn hoofd
het beeld van een kathedraal.*

(Antoine de Saint- Exupéry)

En dit vinden we vlak bij ons in de buurt!

De Ekokathedraal in Mildam is zeker een bezoekje waard. Ze is sinds 1965 in ontwikkeling. Bedenker en uitvoerder was Louis Le Roy, (1924-2012) die vele honderden vrachtwagens met klinkers, trottoirbanden en straattegels heeft geordend tot een complex waarin ook de natuur een even groot aandeel in.

Doordat er geen cement gebruikt is kan de natuur haar gang gaan tussen de stenen: een mooie schuilplaats voor insecten, vleermuizen, zaadjes van bloemen.

Als je erdoorheen loopt ervaar je een heel bijzondere sfeer: vredig, stil, en toch vol vogelgeluid. Het maakt je rustig, om zo tussen de bouwwerken te lopen en op te merken hoe mooi ze zijn gemaakt, en hoe ze hun eigen plaats in de natuur innemen.

Je kunt niet parkeren bij het gebied, maar als je de auto parkeert bij 'Het Hof van Schoterland' (lekkere koffie!) is het maar een kort stukje lopen door het Yntzelaantje.

Pinksteractie op het kerkplein voor Friese rijders voor Oekraïne

van Douwe Annema, namens de 'markt'commissie

De hele week leek het er niet op maar op Pinkstermaandag was het dan zo maar marktweer. Het zonnetje erbij, niet al te warm, wat wil een mens nog meer.

Om zeven uur ging het los, die geweldig grote stapel boeken vanuit de kerk naar de kramen. Direct waren er al de eerst sneupers en kopers.

De koffiekraam kreeg ook al gauw de eerste liefhebbers voor een vroeg bakje koffie of even een bezoekje aan het toilet. Inmiddels was het plein voor de kerk omgetoverd tot één groot terras.

En het werd druk, stoelen waren bijna niet aan te slepen. Wat een prachtig gezicht al die mensen gezellig bij elkaar aan de koffie met een plakje cake of tussen de boeken.

Ook van de mogelijkheid tot een kijkje in de kerk werd volop gebruik gemaakt.

Maar aan alles komt een einde en dus ook aan de markt.

Dus opruimen en in spanning wat heeft dit vandaag opgeleverd voor ons goede doel, **Friese rijders voor Oekraïne**.

De Stichting Friese rijders biedt hulp aan Oekraïne door middel van het organiseren van hulptransporten naar gebieden waar de nood het hoogst is. Friese rijders heeft geen winst oogmerk, 100 % van alle ontvangen giften zijn bestemd voor hulpbehoevende Oekraïners.

Een geweldige opbrengst werd bekend gemaakt: **€ 5.500.00**.

Dit allemaal dankzij iedereen die hieraan als vrijwilliger op welke wijze dan ook heeft meegewerkt. Een heel groot woord van dank is hier echt op zijn plaats. **Geweldig!**

Een van onze medebewoonsters was vrijwilliger bij het koffieschenken. (herkent u haar? 😊)

P.S.: dit artikel wordt ook geplaatst in 'De Kern', het kerkblad van de Protestantse Gemeente Heerenveen.

De Oranjewoud filosofiegroep: samen nadenken over het leven, de wereld en onszelf

door Marijke Faber.

De Oranjewoud filosofie groep bestaat sinds maart 2022, nu dus ruim drie jaar en heeft negen leden die maandelijks bij elkaar komen op een woensdagmorgen.

We zijn drie jaar geleden begonnen met de vraag wat filosofie, ook wel wijsbegeerte genoemd, eigenlijk is. Al 700 jaar vóór onze jaartelling gingen mensen zich verwonderen en nadenken over de wereld, de verschijnselen aan de nachtelijke hemel zoals maan en sterren, wie en wat de mens is en wat een goed leven is. Het verhaal van de westerse filosofie begon met verwondering over de wereld en in Griekenland. Het Griekse woord sophia (wijsheid) en philo (liefde), maakt samen filosofie.

In alle culturen, zowel oosterse als westerse, hebben mensen zich beziggehouden met de vraag wie of wat de mens is, hoe wij moeten leven en waar de wereld vandaan komt. Er zijn oneindig veel verschillende antwoorden op die vragen gegeven door de eeuwen heen en veel oude raadsels zijn in de loop van die eeuwen door de wetenschap opgelost. We weten in onze tijd bijvoorbeeld heel goed hoe de achterkant van de maan er uitziet; iets waar een middeleeuwer alleen maar van kon dromen. Maar er blijft nog meer dan genoeg over om je te verwonderen. Uit de geschiedenis van de filosofie heeft de Oranjewoud filosofiegroep zich eerst gebogen over het gedachtegoed van twee filosofen uit de oudheid: de Romein Seneca en de Athener Socrates. Beide heren hebben ook voor onze tijd nog veel belangrijks te zeggen en daar zijn we de eerste anderhalf jaar in deze filosofiegroep mee bezig geweest.

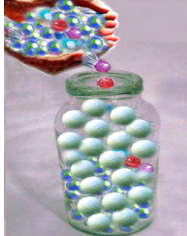
In de oudheid waren er minder vrouwen bekend die zich bezighielden met filosofie; het meest weten wij over Hypatia die in de vierde eeuw in Alexandrië leefde.

Vanaf september 2023 namen wij een grote sprong van de filosofen uit de oudheid naar die van onze tijd: de twintigste en de eenentwintigste eeuw. Dat zijn een flink aantal filosofen in één boek samengebracht. Elke maand bespreken wij het werk van één filosoof en maken wij kennis met de denkwereld van die betreffende filosoof. Soms heeft dat werk of de beschrijving daarvan een flinke uitdaging voor ons in petto. Moeten wij echt even puzzelen om helder te krijgen wat er door een bepaalde filosoof bedoeld wordt en wat wij daar vervolgens van vinden. In vroeger eeuwen was de filosofie vooral een 'mannenzaak'. Hoe kwam het dat vrouwen eeuwenlang zo ondervertegenwoordigd waren? Daar zijn verschillende redenen voor: minder kansen door het onderschatten van vrouwelijke denkers, minder kansen voor vrouwen om te studeren door een bepaalde rolverdeling en buiten de filosofie worden gehouden. Maar in de afgelopen 75 jaar is er veel gebeurd op het gebied van de emancipatie van vrouwen en is er een flink aantal vrouwelijke filosofen bijgekomen.

Er is in de Oranjewoud filosofiegroep veel ruimte voor het delen van eigen ervaringen en anekdotes uit het eigen leven in relatie tot de behandelde tekst. Wij proberen steeds het denken van een bepaalde filosoof te verbinden met de actualiteit en ons leven nu, in 2025. Het is een doorlopend gesprek dat wij voeren met elkaar en met de filosofen die wij bespreken. Hoe wij de wereld ervaren en ouder worden in de snel veranderende wereld en wat de heersende ideeën zijn over ouder worden in onze samenleving is ook soms onderwerp van gesprek. Wij zijn nog lang niet uitgedacht en uitgepraat en hebben nog veel plannen voor de komende tijd: er is meer dan genoeg om over na te denken.

Een les in filosofie

Een professor stond voor de klas om een les filosofie te geven. Hij had een aantal voorwerpen voor zich liggen. Toen de klas begon, nam hij zonder iets te zeggen de lege pot van de mayonaise en begon deze te vullen met **golfballetjes**. Toen deze hier helemaal mee gevuld was, vroeg de professor aan zijn studenten of de pot nu helemaal vol was. Zij antwoordden van wel.

Toen nam de professor een doos met **kralen** en kiepte deze in de pot. Hij schudde lichtjes met de pot en de kralen rolden tussen de open plekken tussen de golfballetjes. Weer vroeg de professor aan zijn studenten of de pot nu vol was. Ze gaven weer eenzelfde antwoord; "ja, de pot is vol."

De professor nam nu een doos met **zand** en kiepte dit zand in de pot met golfballetjes en kralen. Natuurlijk vulde het zand alle ruimte op tussen de golfballetjes en de kralen. Weer vroeg de professor aan zijn studenten of de pot nu vol was: de studenten antwoordden van wel.

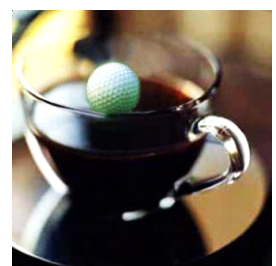
Van onder het bureau nam de professor nu **twee koppen koffie** en kiepte de hele inhoud van deze twee koppen koffie in de pot met golfballetjes, kralen en zand. De hele inhoud verdween in de pot. De koffie vulde de ruimte op tussen het zand. De studenten begonnen te lachen.

"Nu", zei de professor, "nu wil ik dat jullie deze pot zien als **jullie eigen leven**. Deze pot gevuld met golfballetjes, kralen, zand en koffie, stelt namelijk het leven van een mens voor." "De **golfballetjes** zijn de belangrijke dingen in het leven: je familie, je kinderen, je geloof, je gezondheid en je favoriete bezigheden. Dingen die ervoor zorgen dat als er niets meer op de wereld was dan deze dingen, je leven toch gevuld zou zijn." "De **kralen** zijn de andere dingen die belangrijk zijn. Je werk, je huis, je auto. Het **zand**, dat staat voor de kleine dingetjes die belangrijk voor je zijn." "Als je het zand als eerste in de pot kiept en hem hiermee vult, is er geen plek meer voor de kralen of voor de golfballetjes.

Datzelfde geldt ook voor je eigen leven. Als je al je tijd en energie aan de kleine dingetjes besteedt, dan kun je nooit meer ruimte hebben voor de dingen die belangrijk voor je zijn. Besteed aandacht aan de dingen die belangrijk voor je zijn. Speel bijvoorbeeld met je kinderen. Neem tijd voor een onderzoek voor je gezondheid zo nu en dan. Neem je partner mee uit eten. Doe nog iets leuks, er is altijd nog wel ergens tijd om het huis te poetsen of de prullenbak te repareren."

"Zorg eerst voor de golfballetjes, de dingen die echt het allerbelangrijkste voor je zijn. Stel je prioriteiten. De rest is maar zand."

Een van de studenten steekt een vinger op en vraagt waar de twee koppen koffie in die pot dan voor zouden moeten staan. De professor lacht en zegt de student dat ze daarmee een heel goede vraag heeft gesteld. "Ik wilde daarmee alleen nog maar weer eens aangeven en bevestigen, dat, hoe vol je leven ook mag zijn, er is altijd wel een plekje om samen met een vriend of een dierbare een kopje koffie te drinken."

Interview met de heer Ketellapper door Ria de Groot

De heer Koen Ketellapper, een leven lang leren.

Geboren in 1927 maakt, dat hij 98 jaar heeft om op terug te kijken en ons deelgenoot te maken van wat hij in al die jaren meemaakte en leerde.

Hij werd in Sint Johannisga geboren als tweede kind en oudste zoon in een bakkersgezin. Zijn grootvader begon met de bakkerij in 1900 en zijn vader nam deze in 1939 over, maar deze wilde niet allerlei soorten brood bakken en rondbrengen in de wijde omtrek. Hij wilde het anders doen.

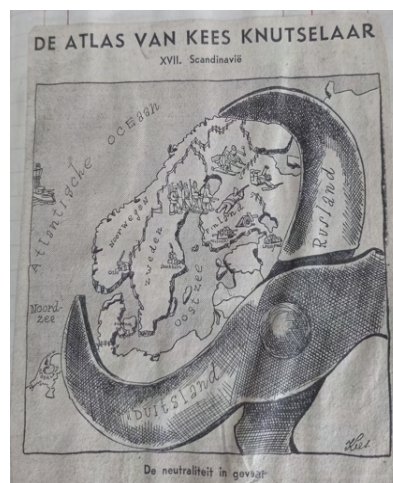
In 1932 en 1936 kocht hij de meest moderne ovens in Duitsland en ging zich naast verschillende soorten brood, richten op 1 specialiteit: koek.

Hij experimenteerde met allerlei ingrediënten tot hij de succesformule had gevonden, zodat ook nu nog 'Ketellapper Koek' een begrip is.

Aan het opgroeien in het kleine dorp, in vrijheid door de velden struinen met zijn kameraden, heeft hij goede herinneringen. In het gezin, met zes kinderen, was het druk. Vader in de bakkerij, moeder in de winkel, de kinderen werden zelf zo'n beetje groot. Dat is wel het kenmerk van een familiebedrijf, veel aandacht was er niet. Als jonge jongen was hij al leergierig, hij wilde steeds meer kennis vergaren. Zijn oom, de ongetrouwde broer van zijn moeder die onderwijzer was, heeft hem daarin gestimuleerd, vertelde veel verhalen, leerde hem veel.

Vanaf 1939 (12 jaar was hij toen!) hield hij de politieke ontwikkelingen in Europa nauwgezet bij, in een keurig handschrift. Hij plakte er allerlei uitgeknipte krantenstukjes tussen, waaronder de tekeningen uit de VPRO-gids.

De oorlogsjaren hebben een grote invloed gehad op de rest van zijn leven. Zo moest op 10 mei 1940 op last van de burgemeester een deel van Friesland, van Lemmer tot Dokkum, onder water gezet worden om de Duitse inval te stoppen.

De mensen, ook in zijn dorp, moesten op stel en sprong vertrekken naar Heerenveen.

In de officiële lastgeving staat ook: met medeneming van vee.

Wat een chaos in die dagen, wat een angst en onrust. Het bakkersgezin ging naar grootmoeder in Oudeschoot, moest alles achterlaten. Sommige boeren probeerden wel hun vee mee te krijgen, anderen besloten te blijven. Uiteindelijk kwam het water niet verder dan tien centimeter over het land en de dorpen, toen draaiden de Duitsers de sluis bij Lemmer weer dicht.

Hij verzamelde de illegale krantjes, wat natuurlijk gevaarlijk was, en dus begroef hij ze in een grote beschuutbus in de tuin. Ook bleef hij nieuws over de oorlog verzamelen, uitknippen uit kranten.

De spoorwegstaking in 1944 en de gevolgen daarvan voor de bevolking maakte grote indruk op hem, als ook de slag bij Arnhem.

In 1944 moest hij nog onderduiken, omdat de jonge mannen tankgrachten moesten graven om de opmars van de geallieerden te stuiten. Hij werkte toen al in de bakkerij en leefde van donker (04.00 uit bed) naar donker (voor de spertijd weer op het onderduikadres).

Wat hem altijd heeft gespeten is dat, door de oorlog, de schooltijd werd onderbroken en de vervolgopleiding die hij zo graag wilde doen onmogelijk bleek. Hij volgde de driejarige ULO, maar van les of leiding kwam niet veel terecht: een deel van de leerkrachten waren aanhangers van Mussert en meer bezig met de partij dan met school of leerlingen.

Daarna ging hij naar de tweede klas van de HBS in Heerenveen, maar die werd toen door de Duitsers gesloten.

Vlak na de oorlog behaalde hij alsnog het HBS-diploma. Hij had graag willen studeren, doorleren in Rotterdam, maar alles was daar kapot, geen huisvesting, er was niks.

“Do moetst ek mar bakker wurde” vond zijn vader. “Dat sjoch ik noch wol” zei hij.

Maar zo ging het uiteindelijk wel. Vooral alle technische ontwikkelingen (van handwerk door 35 mensen tot bijna volledig machinaal werk) hadden zijn interesse.

Vanaf 1960 werd er, volgens zijn plan, alleen nog maar koek geproduceerd en moest de bakkerij volledig omschakelen. Na het overlijden van zijn vader zette hij met een broer de bakkerij voort en in de jaren negentig is hij er mee gestopt.

Intussen was hij in 1953 getrouwd met een vriendin van zijn zus. Er kwamen twee kinderen, een zoon en een dochter, die geen van beiden interesse hadden in een familiebedrijf, wat hij prima vond.

Naast zijn werk was hij vrijwilliger bij het Groene Kruis, 12 jaar als secretaris en 9 jaar als voorzitter.

Hierin vond hij veel bevrediging: hij had een goede plaats en positie in het dorp, iedereen kende hem, en hij ontwikkelde een interessant netwerk. Door een regionale reorganisatie werd de Groene Kruis-afdeling helaas opgeheven in 1994.

Ook richtte hij 50 jaar geleden de afdeling van de Rotary in Joure op, en daarna met twee anderen tevens een afdeling van Probus, waaraan hij nog steeds deelneemt.

Er zijn er nu 27 leden die elkaar al vele jaren kennen en zeer vertrouwd zijn met elkaar.

Bij de bijeenkomsten zijn veel lezingen en presentaties, zodat zijn leergierigheid nog steeds gevoed wordt.

In 2018 verhuisde hij met zijn vrouw naar de Oranjewoudflat, omdat zijn vrouw steeds meer hulp nodig had. Hij heeft haar daar nog 2,5 jaar verzorgd, toen moest hij het loslaten en verhuisde zij naar Anna Schotanus. Daar heeft ze nog negen weken gewoond.....

In die tijd was hij zelf nog gezond genoeg om te fietsen, auto te rijden, zelfstandig te leven.

Na de verhuizing naar de Wetterlelie lieten de jaren zich gaandeweg kennen en nu wordt het er niet gemakkelijker op.

Hij blijft een positief ingestelde man, veerkrachtig bij tegenslagen, betrokken bij de wereld.

Hij ziet het park om zich heen tot zijn blijdschap groeien en bloeien en hoopt op deze manier 100 jaar te worden.

Kunst is een manier om mensen te verbinden door Ria de Groot

Vanaf december 2024 zijn de leden van de Kunstcommissie op initiatief van de Bewonersvereniging druk bezig geweest om de openbare ruimtes in de appartementengebouwen wat meer fleur en kleur te geven, samen met de bewoners.

Dat is geen gemakkelijke opgave! Tussen droom en daad staan de wettelijke voorschriften. Hingen er in de Oranjewoudflat op alle gangen heel veel schilderijen, veel van eigen werk, in soorten en maten en smaken, een wettelijke regeling brandveiligheid stelt strakke eisen aan wat er aan de muur mag.

Een eerste inventarisatie van wat de bewoners zelf nog hadden en aan de muur zouden willen was dan ook wel teleurstellend, ofwel de maten mochten niet (maximaal 0,5 m², in verschillende maten) ofwel de lijst mocht niet (moet van metaal zijn), ofwel er zat geen glas voor.

Met een beperkt budget van de stichting/directeur werd het ophangmateriaal betaald en leverden de kringloopwinkels de lijsten en vaak ook nog de kunst.

Vervolgens ging de commissie op pad en besprak op elke etage met de bewoners de wensen. De meeste mensen wilden wel graag wat aan de muren, sommigen maakte het niet uit, maar werden gaandeweg wel wat enthousiaster. Uitgekozen werk werd opgehangen en zo heeft nu elk blokje op elke etage 2 werken of meer hangen.

Als bewoners dit willen uitbreiden kunnen ze dat met elkaar en de commissie regelen.

Het moet wel wat op elkaar afgestemd worden, en over smaak valt ook altijd wel wat te twisten, maar deze actie bracht ook veel tevredenheid!

“Leuk! Zo zie ik de burens ook nog eens en hebben we wat te praten.”

Misschien is het nog een leuk vervolg om de trapportalen wat fleuriger te maken, maar daar is een initiatiefnemer en een budget voor nodig.

Ook op een andere manier verbindt kunst de mensen: er is een enthousiast schilderclubje ontstaan van 8 mensen, die gezellig en met plezier samen bezig zijn.

Op donderdagochtend in het Paviljoen en daar ook exposeren.

Dank aan de commissieleden:

- Wimmy Joustra
- Pieter Krijthe
- Anne Froukje Schotanus

Ons park in de vroege zomer, nieuws van de tuingroep

door Ria de Groot

Door alle donaties en het gestage werken van de tuingroep wordt het park zo mooi!

De wilde bloemenweide komt op vele plaatsen weer tot bloei, met margrietten, slangenkruid, een enkele korenbloem, veel geel en paars, en heel veel klapprozen. Een lust voor het oog!

De bloembedden in de boomgaard doen ook hun best, zeker na de regendagen die we begin juni hadden. De kruidenbak staat in bloei, plukt u gewoon hier uw munt voor een heerlijke verse muntthee en peterselie voor uw soep, bieslook en basilicum voor de sla!

Ook de aardbeien in de lange bak zijn rijp, en verrukkelijk zoet. Pluk ze voor de vogels zich er te goed aan doen. Iemand vertelde dat ze het een wonder vond, aardbeien in de tuin, op de plaats van de flat-afbraak en steenvergruizer met hun, nog maar enkele jaren geleden, puinhopen, stof, en vreselijke herrie.

Langs een bloembed kunt u onze aardappelen zien opkomen, een hele rij pootaardappelen hebben we erin gezet, om de grond te verbeteren en er straks van te smullen.

Overall komen de dahlia's weer op die we er in het voorjaar weer terug hebben gezet, en die ook vorig jaar het park kleurden.

Het bankje bij het insectenhotel te zitten en uit te kijken over vijver. Het geluid van de fontein is zeer rustgevend.

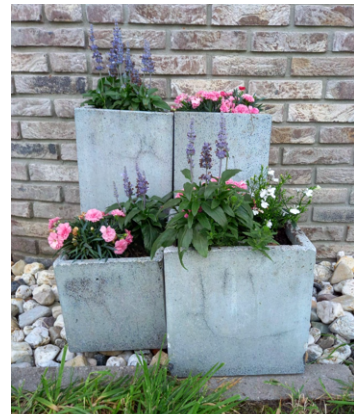

blijkt een fijne plek om even de kleurige bloemen en de kwakende kikkers en de

Langs het paviljoen wordt langzaam maar zeker de hortensiastrook aangelegd, telkens als we weer een struikje krijgen spitten we een stukje onkruid en gras weg. Ook in de strook grond, waar in het najaar de rozenstekken geplant worden in het toekomstig rosarium, staan al de eerste, gedoneerde, rozenstruiken te bloeien.

Bij elk appartementencomplex staan nu bloembakken die de entree wat gezelliger maken. De bakken voor de Wetterlelie worden door enkele bewoners daar verzorgd, de tuingroep doet de andere bakken. Zo nodig worden ze aangevuld met nieuwe plantjes.

De borders bij de appartementen werden flink geschoffeld door de tuinmannen van Tree First en Djaizen, en ook daar staat van alles te bloeien.

Intussen groeit het onkruid ook weer flink en komen er nog steeds veel stenen en rommel uit de grond, er is altijd wat te doen.

De tuingroepers werken met plezier en sparen zo de contributie aan een sportschool uit. We krijgen altijd veel belangstelling van iedereen die een kijkje komt nemen tijdens een rondje rond de vijver.

En ook graag commentaar geven:

De vrouwelijke werkers werden door een bewoner "De tuinbesjes" genoemd.

Een andere bewoner zei ons dat we het tuinwerk verkeerd aanpakten. "Jullie moeten het niet zelf doen maar een ander laten werken."

Welk voorwerp verhuist telkens met u mee?

Heeft u een voorwerp, dat telkens met u meeverhuist? En waarom?

Juist een verhaal over zo'n bijzonder voorwerp zouden wij graag in ons Parkblad willen publiceren.

Dus elk kwartaal een nieuw verhaal!

Heeft u ook zo'n voorwerp waar een verhaal aan kleeft? Wij zien uw inzending graag tegemoet!

Wilt u het liever vertellen? Prima! Laat het de redactie weten!

Het voorwerp dat altijd meeverhuist van Manuela Rijnders

Het voorwerp is van mijn oma geweest, de moeder van mijn vader.

Het is een holle uil van hout waarvan de kop open kan. Ik weet dat mijn oma er wat eenvoudige sieraden in bewaarde.

Verder weet ik er weinig van. *Misschien dat een van u er meer van weet?*

Vroeger als kind vond ik het een 'eng ding', waarschijnlijk vanwege de ogen en de zwarte kleur. En toch heb ik het uiteindelijk als aandenken aan mijn oma uitgekozen nadat zij was overleden. Toen was ik begin 20.

Sindsdien is hij met mij meegereisd van Emmeloord naar Zwolle, Amersfoort, Leeuwarden en dan nu in Heerenveen.

Hij heeft al diverse plaatsen in huis gehad en heeft al eens een val uit een raam vanaf de 1^e verdieping overleefd. Nu staat hij in de hal en er zit niets in.

Ik vind het nu een mooi aandenken aan mijn oma, de 'wijze uil'. Zij was ook een 'wijze' vrouw. Zij was vegetarisch, in die tijd heel bijzonder. Er kwam op een gegeven moment een vegetarische bejaardentehuis, het enige in Nederland (Oosterbeek), en daar ging zij wonen. Ik vond het altijd heel interessant als oma bij ons thuis kwam, dan wilde ik met haar mee-eten en wilde ik geen vlees. Zij maakte bijvoorbeeld gebakken champignons of een gebakken 'kaasplak'. En ik eet nu nog steeds heel weinig vlees en denk dat dat zijn oorsprong vindt in die tijd. Al met al een dierbare herinnering aan mijn oma.

De Culturele Commissie van Griet Bos

VOORAANKONDIGING

Schaken, misschien dammen?

Wie wil af en toe eens schaken of dammen? Een bewoner heeft het verzoek neergelegd of het misschien mogelijk is om een groepje op te richten die op gezette tijden samen gaan schaken c.q. dammen in het Paviljoen.

In eerste instantie gaat het erom of er belangstelling voor is. Wanneer die er is, kunnen we kijken op welke dag men kan en of er ruimte beschikbaar is in het Paviljoen. In principe kan men dan zelfstandig verder.

U kunt zich melden bij de een van de dames van de receptie van Stichting Oranjewoud wonen op nr. 0513 - 63 62 85 of bij Griet Bos, mobiele nr. 06 – 37 27 37 98.

We informeren u te zijner tijd via de nieuwsbrief.

Start schilderen

Op donderdag 11 september van 10.00 - 12.00 uur starten we onze schilder- en tekenbijeenkomsten weer. We komen daarna om de veertien dagen bijeen om relaxed bezig te zijn. Voor eventuele aanwijzingen is Pieter Krijthe aanwezig.

Niks moet, alles mag. Bij goed weer gaan we vanaf het achterste terras dit keer de wilde bloemen schetsen/schilderen.

Iedereen die mee wil doen is welkom!

De inleg per keer is € 5,- inclusief een kop koffie/thee. We werken met eigen materiaal.

Contactadres: Griet Bos, Vijverlaan 108.

Hulp voor Culturele Commissie

Deze commissie bestaat momenteel uit één persoon en zoekt dringend ondersteuning.

We zoeken een of meerdere personen die kan/kunnen helpen bij de taken van de commissie. Die taken zijn:

- meedenken over de te organiseren activiteiten
- contacten zoeken/onderhouden met optredende groepen/individueen
- administratieve werkzaamheden (stukjes schrijven voor de Nieuwsbrief, Parkblad, en de site van de Bewonersvereniging)
- het ontwerpen van flyers
- het beheer van de financiën
- begeleiden van de maandelijkse bingo en de schilder-/tekenbijeenkomsten

Samen kunnen we kijken naar een taakverdeling!

Heeft u belangstelling, neem dan contact op met Griet Bos, Vijverlaan 108, e-mail: gr.bos@ziggo.nl of 06 – 37 27 37 98, of met de Bewonersvereniging.

Voor u gelezen door Ria de Groot

Titel: Vroeger was alles beter

Auteur: Tuomas Kyrö

Dat horen we onszelf ook vaak zeggen.
Maar dan denken we even na,
“Nou ja, alles... maar wel beter toch? Nou ja, beter...,
anders, dat wel, vroeger was alles anders.”

De hoofdpersoon is een mopperige zwartkijker, de tachtig gepasseerd, die van werkelijk alles alleen de negatieve kant ziet.

Toch bezoekt hij elke dag zijn vrouw die dement is en in een verpleeghuis woont.

Waar natuurlijk ook niks van deugt. Hij helpt haar met eten, neemt zelf mee waar ze van houdt en smokkelt dat erdoor.

Zijn zoon, die een druk leven heeft met vrouw en drie kinderen, moet bij zijn regelmatige bezoeken ook altijd aanhoren wat er allemaal verkeerd is.

Toch blijft hij trouw zijn vader bezoeken en gaat zelfs met hem een lange tocht maken om inkt te kopen om zijn testament te gaan schrijven (het speelt in Finland, daar zijn de kantoorboekhandels erg ver weg).

Eigenlijk is hij wel klaar met het leven en hij gaat zijn eigen doodskist timmeren.

Hij gaat erin liggen om te zien hoe het bevalt, maar als hij er weer uit wil kapseist hij met kist en al en kan hij zijn armen en benen niet meer bewegen.

In het ziekenhuis, waar natuurlijk ook niks van deugt, lijkt hij in coma te liggen en hoort hij hoe zoon, schoondochter en kleindochters een lijst over hem moeten invullen om de zorg te verbeteren, door hem beter te leren kennen. Het blijkt dat hij zich nooit echt laat zien.....

Hij treft er ook een vriendelijke jongeman en langzaam trekt hij wat bij.

Door zijn ruggenwervel zelf weer op de goede plaats te duwen, waarbij de dokter vol afgrijzen staat toe te kijken, ontsnapt hij uit het ziekenhuis.

Ook vangt hij een gesprek op tussen zijn zoon en schoondochter. Zij is zwanger, maar vindt 3 kinderen genoeg. Hij wil wel graag een vierde.

Na wat omzwervingen zoekt de hoofdpersoon zijn eigen, nieuwe plaats in het dorp en gaat hij van zijn doodskist een spijlenbedje timmeren voor het komende kleintje.

Erg geestig geschreven, leuke ontwikkelingen en een goed einde!

P.S.: U bent gewend dat Titia Dijkstra dit item verzorgt. Zij is echter herstellende van een val en daarom heeft Ria het deze keer op zich genomen. We wensen haar beterschap.

Recepten: Tzatziki en Keftedes

Rond deze tijd gaan veel mensen op vakantie en daarom leek het ons leuk om u deze keer mee 'over de grens'.

En wel met twee Grieks-Cypriotische gerechten.

Bekende gerechten zijn 'moussaka' (gehakt, aardappelen, aubergine en bechamelsaus) en 'dolmades' (wijnbladeren gevuld met gehakt en rijst).

En een bekend toetje is 'baklava' (een gebakje van yufka-deeg of filovellen met noten en siroop: mierzoet).

Ook heel bekend de 'halloumi', stevige kaas van geitenmelk, gegrild of gebakken opgediend en een prima vervanger van vlees of vis. U kunt hier ook een heerlijke tosti mee maken.

Een lekkere zomerse dip is de bekende 'tzatziki'. Heerlijk om te dippen met een stokbroodje of rauwe groente (bv. paprika/komkommer/wortel), maar ook als lekkere saus bij geroosterd of gebakken vlees.

Ingrediënten (voor ongeveer 350 ml.):

- 0,5 komkommer	- 1 el verse peterselie fijngehakt
- 2 teentjes knoflook	- 1 el Griekse olijfolie
- 350 gram dikke Griekse yoghurt	- 1 citroen
- 1 el verse dille fijngehakt	- peper en zout

Bereidingswijze:

1. Snijd de komkommer in de lengte doormidden en verwijder de zaadlijsten met een lepeltje. Rasp de komkommer met een medium rasp.
2. Bestrooi de komkommer met zout, doe in een vergiet en laat een paar uur (of de hele nacht) in de koelkast uitlekken.
3. Pel de knoflookteentjes en rasp door de olijfolie.
4. Droog de komkommerrasp met een theedoek en doe in een kom.
Meng de knoflook en olijfolie erdoor en de yoghurt, en daarna de fijngehakte kruiden. Maak op smaak met citroenschil (fijn geraspt) en citroensap en peper en zout.

'Keftedes' (Grieks-Cypriotische gehaktballetjes)

Ingrediënten (voor ongeveer 18 stuks):

- 300 gram gehakt (half-om-half)	- 1 teen sjalot
- 1 el munt fijngesneden	- 1 teen knoflook
- 1 el peterselie fijngesneden	- 1 ei
- 2-3 el paneermeel	- peper en zout

Bereidingswijze:

1. Doe alle ingrediënten voor de keftedes, begin met 2 eetlepels paneermeel, in een kom en kneed door elkaar. Indien het gehaktmengsel nog wat nat is, voeg je de derde eetlepel paneermeel toe. Vorm kleine balletjes, ongeveer 4 cm in doorsnede.
2. Bak de gehaktballetjes in een pan met een scheut olie of klontje boter.
3. Keer ze regelmatig en bak ze in ongeveer 10 minuten gaar.
4. Serveer met de zelfgemaakte tzatziki.

Oplossing tweede puzzle uit het Parkblad van april 2025

MAAL-STROOM	D	DUN VAN LUCHT	S	DUNNE REEP	M	KEUKEN-GEREED-SCHAP	W	DROOM-BEELD	VEELVRAAT	S
TEKENGE-REI									LOEREN	
K	R	IJ	T	TIJDVAK	E	R	A	REEDS	A	L
				MEISJES-NAAM				VUUR-KOORD		
SPOEDIG	A	L	R	A	S	DUS	A	L	Z	O
BEVEL						VET				
G	A	NIET DEELBAAR DOOR TWEE	O	N	VIS	S	N	O	E	K
					MIJ					
JONGENS-NAAM	I	V	O	MILLI-METER	M	M	NOORD-NOORDOOSTEN	N	N	O
PEUTER				HAAL			KWEKEN			
U	K	SCHAAL-DIER	K	R	E	E	F	T	SKIHELLING	P
		NOOT								
RUND	O	S	REUK-ORGAAN	U	OMROEP	E	O	OP DIT OGENBLIK	P	GAST AAN TAFEL
					ETENS-WAAR					
DEEL VAN EEN BEEN	L	I	N	K	E	R	K	N	I	E
IJ	K	RIVIER IN ITALIË	E	MOTOR-RACES IN ASSEN	I	STRAND	K	U	S	T
						ZONNEGOD				
KEURMERK OP GEWICHTEN	GEGRAVEN WATERKOM	P	U	T	MUZIEK-NOOT	R	E	OVER-DREVEN	T	E
BETALENDE GAST	K	O	S	T	G	A	N	G	E	R

Nieuw: raadsels

Wat wordt groter als je er steeds meer uithaalt?

Wat is van jou, maar wordt meer door andere mensen gebruikt?

Hoe ver kan een hond het bos in rennen?

Een man valt van een ladder van dertig meter hoog, maar raakt niet gewond. Hoe kan dat?

Wat heeft een mond, maar kan niet praten?

Wat heeft een oog, maar kan niet zien?

Wat kan je vangen, maar niet gooien?

Wat heeft een nek, maar geen hoofd?

Wat heeft een wortel, maar geen steel?

Hoeveel kanten heeft een bal?

Wat gaat altijd omlaag, maar nooit omhoog?

Hoeveel keer moet je minimaal snijden om acht stukken te krijgen uit een ronde taart?

Iemands moeder heeft 4 zonen. Noord, Zuid en Oost. Hoe heet de vierde zoon?

Wat heeft een mond maar kan niet praten, een bed maar slaapt niet, en een beek maar kan niet zwemmen?

Twee moeders en twee dochters gaan uit eten. Iedereen eet 1 hamburger. Toch worden er maar 3 hamburgers gegeten. Hoe kan dat?

Ik zit niet in een eeuw, wel in een jaar. Niet in een seizoen, wel in een maand. Niet in een week, maar wel in een dag. Wat ben ik?

Het is 12 uur 's middags en het regent. Is het mogelijk om over 60 uur de zon weer te zien schijnen?

In het volgende Parkblad vindt u de oplossing van deze raadsels.

ER IS ZOVEEL

Er is zoveel dat je voor niets mag hebben.
De lach, de zang, het zonlicht over 't land,
het licht, de wolken en de zomerwinden,
een antwoord en een uitgestoken hand,
't verdriet, de stilte en de kleine stappen
naar inzicht, kennis en volwassenheid.

Er is zoveel om over na te denken,
en waar je staat in leven en in tijd.

Er is zoveel dat je voor niets kunt krijgen.
Gezondheid, liefde, tederheid en kracht,
het wonder van een kind, muziek en woorden,
toegeeflijkheid, de rust, de stille pracht
van nevel over wijde-lage landen,
die toedekt, zich verdicht en plotseling wijkt.

Er is zoveel om stil van te genieten,
wanneer je daar de tijd voor neemt en kijkt.

Er is zoveel dat je voor niets mag hebben.
De vriendschap, zorg, 't vergeven en 't begin,
het luisteren en begrijpen en aanvaarden,
het leren van je fouten en de zin
van alles wat j'als mens moet ondervinden,
om eindelijk te beseffen, 'k heb zoveel,
zo heel veel 'niets', om steeds naar uit te kijken,
misschien is dat van leven, 't beste deel.